Sn. Hüdaverdi Talay,
Kartaltepe Terakki Cd.
Bulbaros Sk. N. 10/4
Bakırköy.



1 TEMMUZ 1969
YIL : 1
SAYI : 16

TEKSTİL

ONBEŞ GÜNDE BİR YAYINLANIR TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI ORGANIDIR

Yönetim yeri : Babıâli Cad. Sıhhiye Apt. Kat 3, D. 8. Cağaloğlu İSTANBUL Telefon : 27 67 82

Dizgi baskı : SİLE Matbaası Hocahan Cad. 4/2 Yeşildirek Telefon : 22 36 81

TEKSTİL SENDİKASI İŞÇİLERİ ADINA
İmtiyaz Sahibi : RIZA GÜVEN
Sorumlu Yazışleri Müdürü : BAHİR ERSOY

Yılan Hikâyesine Dönen İşçi Emekliliği Kanunu Tasarısı Üzerine Üyelerimiz Neler Dediler ?

İşçilerin bir nebzecik gönüllerini hoş edecek Emeklilik Kanunu Tasarısı, Meclis'lerden geçemedi. Aslında bu, oy avcılığı için bulunmuş bir komprime idi. Hükümet bu komprimeleri yutturarak gelecek seçimler için ava çıkacaktı. Ancak, muhalefet buna karşı çıktı. Türk-İş hareketlenir gibi oldu. Bütün bunların birer gösteriş olduğu gün geçtikçe anlaşılıyordu. Tabandaki bilinçli işçiler gerçekleri görüyorlardı. Biz onlardan bazı rastladıklarımıza iki sual sorduk. İşte suallerimiz ve üyelerimizin verdiği cevaplar :

SORU 1. İşçi Emeklilik Kanun Tasarısı görüşülüp sonuçlandırılmadan Meclislerin tatile girip partilerin propaganda eylemine geçmelerini bir işçi olarak nasıl karşılıyorsunuz?

SORU : 2. Türk-İş'in işçileri sokağa dökme sloganına ne diyorsunuz?

RECEP TURHAN : (Y. Kule Şube Yönetim Kurulu üyesi) : Meclisler toplanıp kanunu çıkarmaları lâzım. Aksi halde partiler bizden oy değil hava alırlar.

2 — Türk-İş bütün yaygaraları sandalyesini kurtarmak için kopa rıyor. Samimi değildir. Danışıklı-dövüşüklü olduğu görülüyor.



SENDİKAMIZ BÜYÜK BİR PROTESTO MİTİNGİNE HAZIRLANIYOR

Genel Başkan RIZA GÜVEN Basına Verdiği Demeçte Başbakan Demirel'i İşçi Davalarına Sahip Çıkmamak ve Türk-İş G. Sekreteri Halil Tunç'u da Samimi Olmamakla Suçla dı..

— İDDİA EDİYORUZ Kİ, MECLİSLER TOPLANAMAYACAK.

— İDDİA EDİYORUZ Kİ, İŞÇİLERİN EMEKLİLİK TASARISI KANUNLAŞMIYACAK.

— İDDİA EDİYORUZ Kİ, TÜRK-İŞ, İŞÇİLERİ SOKAĞA DÖKEMİYECEK.

GAZİANTEP MEKTUBU :

Gaziantep Tekstil İşçileri Sendikası İki İşyerini Daha Teksif'ten Kurtardı

Sendikamızın adını taşıyan Gaziantep'te kurulu Tekstil İşçileri Sendikası kendi bölgesinde geniş bir faaliyet kampanyasına girişmiş ve böylece bölgenin tek güçlü sendikası haline gelmiştir.

Gaziantep'te kalıntısından izler taşıyan Teksif'ten önceki 8 işyerine ilâveten son defa aldığı iki fabrika ile birlikte toplam 10 işyeri Tekstil Sendikasına iltihak etmiştir. Yeni sendikalarına katılan iş-



ısmail UYSAL

CEMAL ORAN (Temsilci ve M. paşa Şb. Yönetim Kurulu üyesi) 1 - Bence önemli olan tatile girmek değildir. Şahsen işçi olarak işlerimi bitirdikten sonra huzur için de tatile girerim. Meclis de kendi işini yaptıktan sonra tatile girmeliydi. Kanun çıkmazsa bize kadar oy için gelip de zahmet etmesinler

2 - Türk-Iş'in işçileri sokağa dök mesi hiçbir şey ifade etmez. Türk-İş tek kelime ile gayrisamimidir.



Timur FIRAT

Recep TURHAN

İSMAİL UYSAL : 1 — Ben hastayım. Üstelik işten de kovdular. Şu anda açlığa mahkûm edildim. Sigorta benden prim istiyor. Ben de Devletten haklarımı koruyacak kanunların çıkarılmasını isterim.

2 — Türk-Iş'in samimiyetine hiç inanamadım.



Cemal ORAN

TIMUR FIRAT (M. Paşa Şb. Yönetim Kurululu üyesi) 1 - Meclis tatile girmekle vazifesini yapmamıştır. Milletvekilleri bizden hangi yüzle oy isteyecekler? Ben kendi hesabıma kapımı politikacılara ka padım. Onlardan bize hayır yok. Bütün gücümle de onların aleyhin de çalışacağım .

2 - Türk - İş kendisini kapitalist bir iktidarın sırtına dayamıştır. Gazetelerde çıkan bazı beyanatlarıyla uyanan işçilere saf görünmeye çalışmaktadır. Uyanan işçileri Türk-İş yetkilileri palavra sözlerle uyuta mayacaklardır. Herşeyi zaman gös terecek.

çiler «Çok şükür kurtulduk, lanet olsun Teksif'e ve onun gibi çıkarcı sendikalara...» demişlerdir. Tekstile katılan Abdullah Özsever İplik Büküm Fabrikası ile Üçel Men sucat Yün İp Fabrikası işçileri hâlâ Teksif'in uyduruk propagandalarına aldanmakta olan tekstil e-

(Devamı 4. sayfada)

Türk - İş İşçileri Sokağa dökmeğe Başladı !!! Türk - iş üyesi Teksif'e bağlı Yaşar Mensucat'ta 200 işçi işten çıkarıldı

Eyüp'te Bahariye yolunda eski adı Bahar İplik yeni adı ise Yaşar Mensucat Fabrikası olan işyerinden 200 den fazla işçi çıkarıldı.

3 posta halinde olan çalışma düzenini 2 postaya indiren bu işyeri, toplu iş sözleşmesine aykırı olarak eski işçileri de çıkarıyordu.

70 den fazla eski işçi tazminat hesaplarının yapılmakta olduğunu öğrenir öğrenmez Teksif'e koşarak yanlış tatbikatın durdurulmasını istediler. Fakat toplu sözleşmeyi im za eden Teksif şubesinin yetkilileri işçilere yapılan bu haksızlığı görmemezliğe geldi.

İşçiler gidecek başka bir üst mer ci olmadığından izahat almak için her yere baş vurdular ve bu arada Sendikamıza da geldiler. Kendilerine toplu iş sözleşmesine aykırı olan bu durumun düzelmesi için ne ler yapılacağı anlatıldı ve ayrıca «işyerinin bu işlemden haberi yok

(Devamı 4. sayfada)

... TÜM TEKSTİL İŞÇİLERİ, BÜTÜN BUNLARI PROTESTO AMACIYLE BÜYÜK BİR MİTİNG DÜZENLEYECEKTİR.»

Tekstil İşçileri Sendikası Genel Başkanı RIZA GÜVEN son olaylar la ilgili olarak basına şu demeci vermiştir:

«Türk-İş Genel Sekreteri Halil Tunç'la Başbakan Demirel arasında devam eden diyaloğu dikkatle izlemekteyiz. Ancak görülüyor ki ortada sadece kuru bir çekişme, basit bir diyalog vardır; eylem yoktur. İki taraf da kendi sarsılan pres

(Devamı 3. sayfada)



İşten çıkarılan Yaşar Mensucat Fabrikası işçilerinden bir grup...

Baş yazı — ÇELİŞKİLER

Rıza GÜVEN

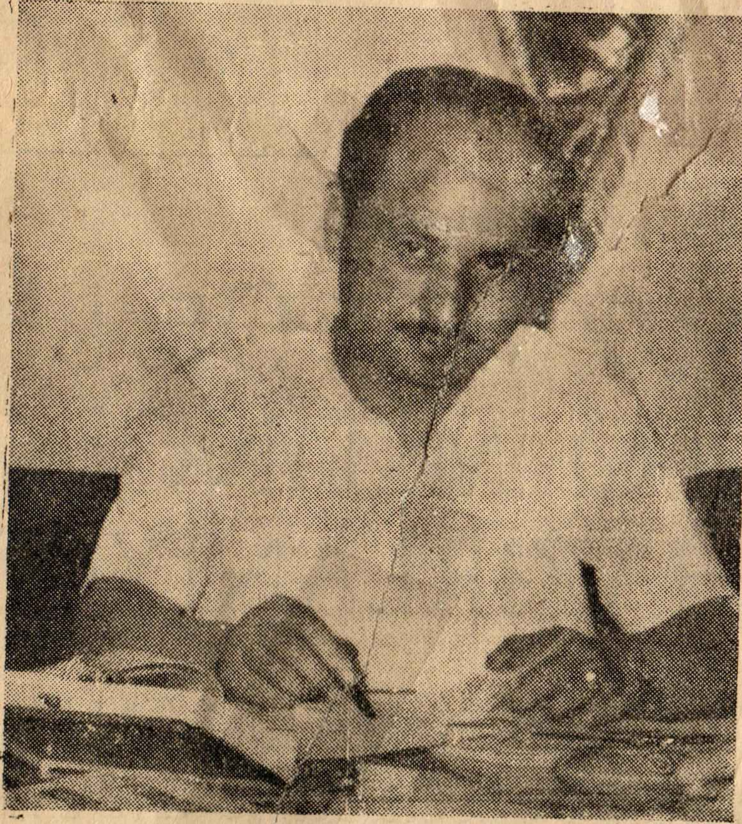
Anayasa'nın 45. maddesi "Devlet çalışanların yaptıkları işe uygun ve insanlık haysiyetine yarışır bir yaşayış seviyesi saptamalarına elverişli adaletli bir ücret elde etmeleri için gerekli tedbirleri alır" demekle, Devlete büyük, büyük olduğu kadar da önemli bir görev yüklemiştir.

Devleti yöneten Kükümet de 21.4.1964 tarihinde yasama organlarına 931 sayılı yasa tasarısı içinde ücretlerle ilgili 33. maddeyi sevketmiştir.

931 sayılı yasanın birçok maddeleri yasama organlarında Anayasaya aykırı ve 1936 yılında çıkan iş kanununun dünunda şekillendikten sonra 12.8.1968 günü Resmî Gazete ile yayınlanarak yürürlüğe girmiştir.

(Devamı 4. sayfada)

YÖNETİCİLERİMİZİN BİLMEDİĞİNİZ YANLARI



Mahmutpaşa Şubemiz Başkanı Mahmut Alkan

— HÂKİM BANA «İŞVEREN SENİN VELİNİMETİNDİR, NASIL DÂVA AÇARSIN?» DİYE ÇIKIŞTI. BEN DE CEVABEN «MADEMKİ BÖYLE DÜŞÜNÜYORSUNUZ, KARARINIZDA DA BÖYLE YAZIN» DEDİM. İŞTE O GÜNLERDEN BUGÜNLERE GELDİK...»

1916 yılında Malatya'da doğdu. Daha 40 günlük bebek iken babasını, 6 yaşında da anasını kaybetti. Ağabeyi elinden tuttu, yardımcı oldu. 7 yaşında çıkrıkta mensucat işçiliğine başladı. 13 yaşında tren yolu döşemesinde işçilik yaptı. taş ustası olarak çalıştı. 1936 yılına değin Malatya, Hekimhan, Elâziz'de taş ustalığı yaptı ekmeğini kazanmak için, 1936 yılında asker oldu.

Kanunu ile de ilgilendim. Bundan sonra da sendikacılığın içinde buldum kendimi. Günden güne gelişti sendikacılık, gelişiyor da. Haksızlığa karşı mücadelede emekçi artık yalnız değil, haksızlığa karşı savaşanlara kolay çamur atılmıyor, atılsa da tutmuyor günümüzde. Dünün meşakkatli ama yine de zevkli, bugünün ise gelişen ihtiyaçlar karşısında bilgiye, tecrübeye da-

Luxor'da sözleşmeyi Yeniledik

Aşirefendi Caddesinde kurulu Lüxor Lâmba fitili işyerinde geçen devre bir grev sonucu imza edilen toplu iş sözleşmesi bitti. Üyeleri adına yeniden yetki alarak toplu sözleşmenin yenilenmesi için üstün gayret gösteren Sendikamız işçilere yeni haklar getiren toplu iş sözleşmesini bitirdiler. Müfettiş Hüseyin Akduman ile Şube Başkanı Mahmut Alkan tarafından yürütülen müzakerelerde anlaşmaya varılamıyan bir madde de Genel Başkan Rıza Güven'in konuyu ele alması neticesinde üyelerimiz lehine sonuçlandı.

Mahmutpaşa Şubemizin Çağrısı

Mahmutpaşa Şubemiz Yönetim Kurulu çeşitli nedenlerle sendikal hareketlerin dışında kalan tekstil işçilerini son bir defa daha uyarmak amaciyle bir bildiri yayınlamış ve işçilere dağıtmıştır. Sendikal mücadelelerin tarihsel gelişimi üzerinde durulduğu bildiride özetle şöyle denilmektedir:

Eğer işyerinde işveren ya da onun yakınları sana esir muamelesi yapıyorlarsa, eğer işyerindeki işveren ve yardakçıları sendikaya girmeni önlemek için bir takım haklar veriyorsa,

Eğer işyerinde işveren ve yardakçıları sana insan gücünün üstünde iş yaptırıyorlarsa, eğer işveren ve yardakçıları sana küfredebiliyorsa,

Bütün bunlar seni her türlü mezalimden kurtarmak için savaşan sendikaya üye olmadığın içindir.

ONBEŞ GÜNDE BİR

bahir ersoy

Orta Çağda Değiliz

Çalışma Bakanı, önce «İşçi Emeklilik Tasarısı AP müşterek Gruplarının kararına bağlanmıştır ve AP iktidarının teminatı altındadır» dedi. Daha bu konuşmanın kafalarda yarattığı tereddütler silinmeden Başvekilin: «Tasarı sahibi biziz... Tasarı, Millet Meclisinden geçmiştir. Bilindiği gibi Meclislerin tatile girmesiyle Senatoda kalmıştır. Hükümet ve AP Genel Başkanı olarak, şunu ifade etmek isterim ki, adı geçen tasarı AP nin taahhüdü altındadır. Bu taahhüdün ne zaman ve nasıl ifa edileceği keyfiyeti, bize kalmış bir husustur.» diye konuştuğunu öğrendik.

Şimdi düşünelim: Vatandaşlık hakları nasıl korunur? Bize göre zamanımızda bunun koruyucusu ANAYASA'dır. ANAYASA ulusunun garantisindedir. Ulus, ANAYASA kurallarının uygulanması ile DEVLET'i görevlendirmiştir. Şu halde bugün bu hakkın korunması DEVLET'e aittir.

Esas böyle olduğu halde işçinin emeklilik konusunun yalnız AP teminatında olduğunu söyleyenler ya bir faşizm özentisi içindedirler veya devlet payısında sözlerinin etkisini düşünmeden konuşmuşlardır. Zira demokratik düzende partiler vardır. Parti değil. Eğer partiler değil de parti varsa o ülkede demokrasi yoktur. Demokrasinin olmadığı yerde ise kanunlar buyruk gibi çıkarlar.

Siz yıldırım sür'ati ile Meclisi tatile sokarsınız. Sonra bu kusurunuzu örtmek için teminattan bahseder pot üstüne pot kırarsınız.

İnsan ister istemez soruyor: 12 Ekim 1969 da yapılacak seçimlerde tek başınıza iktidarda kalacağınızı ne biliyorsunuz? Teminatınız bu kadar güçlü idi de tatile girmeden beş saniyelik bir oylama ile kanunu neden çıkarmadınız?

Şimdi konuyu, kuralları imkân pahasına, oy avcılığında kullanıyorsunuz.

Siyasi güçlerimizi birleştirmeliyiz

13.6.1969 cuma günü Dolapdere Çit Düğün Salonunda Beyoğlu şubesine bağlı işyeri temsilcileri ile bir toplantı yapıldı.

Bu toplantıda dile getirilen işçi dert ve dileklerinin yanısıra temsilciler, Millet Meclisine ve Cumhuriyet Senatosunun birçok kanunları görüşmeden tatile girmesini

ter. Fakat böyle bir karar verilemediği takdirde tekstil işçileri sendikasının tavsiyesi nedir? sorususu karşı kesin bir şey söylenemedi.

Sendikamız yöneticileri böyle bir soruyu açıkça cevaplandırmada sakınca görebilirler ve belki de haklıdırlar. Amma ben bunun cevabını vermek ve işçi kardeşlerimi u-

yeniden askere alındı. Askerlik sonrası 1948 yılına değin Mensucat Santral Fabrikasında dokumacılık yaptı. Sendikacılık nedeniyle işten attılar. Bundan sonra 1960 yılına değin 12 ayrı fabrikada işçi olarak çalıştı. Bu arada da, sürekli sendikacılıkla uğraştı. İlk kez 1953 yılın da İstanbul Tekstil Sendikasının Mahmutpaşa Şube Başkanı oldu. O zamandan beri de Mahmutpaşa'nın rakip sendika yaşatmaz sürekli sendikacısıdır. Teksif parçalanmadan Teksif Mahmutpaşa Şubesi baş kanıydı. 1965 yılından beri de Tekstil Sendikasının Mahmutpaşa Şu be başkanıdır. Mahmutpaşadaki tüm sendikalı işçiler Mahmut Başkanın şubesine bağlıdır, bir diğer sendika yaşama şansı bulamamıştır.

Evli ve 5 çocukludur. Türk sendikacılığına şerefle ve yorulmadan kendini bildi bileli hizmet etmiştir ve etmektedir de. İşçi arasında «Mahmut Baba» diye bilinir ve sevilir. İnsanî yönü, efendiliği, çalışkanlığıyla örnek gösterilecek ve kolay unutulmayacak bir sendikacıdır.

Bize göre ilginç olan sorularımıza aşağıdaki şekilde cevap verdi. Aynen yayınlıyoruz:

.. SENDİKACILIK SİZCE NEDİR?

— 15 yaşında taş işçiliği yaparken hasta bir işçiye taşaron «niye çalışmıyorsun?» diye bağırıp çağırmıştı. İşte o zaman içimde birşeyler oldu. Ağır çalışma şartları vardı, boğazı tokluğuna çalışıyorduk. Yaz kış demeden sürdürülen öldürücü bir çalışmaydı bu. Taşoronu bu hasta işçiye bağırır görünce da yanamadım ve hınçla elimdeki kaz mayı fırlattım attım yere. «Senin gibi insafsız adamla çalışmıyorum» dedim ve ayrıldım işten. O günlerde sendikacılık yoktu, ne olduğunu da bilmezdim, çok sonra öğrendim. Ama bugün sendikacılık deyince aklıma hep bu olay gelir ve «sendikacılık haksızlığa karşı savaşmaktır» derim. 1948 de Sendikalar Kanunu ile ilgilendim. O yıllarda adı olan, ama uygulanmayan iş var. Haksızlığa karşı bilerek ve bir leşerek yürütülecek zevkli bir eylemdir sendikacılık.

.. SENDİKACIDA BULUNMASI GEREKEN NİTELİKLER SİZCE NELERDİR?

— Öncelikle eğitilmiş omalı. Günümüzün sendikacılığı bilgiye, gör güye dayanıyor. Diğer yandan bu gün için insanın kendisini yetiştirmesi yolunda her türlü imkân var. Tabiî sendikacı için namusluluk ve çalışkanlık temel niteliktir. Cemiyetçilik yıpratıcı olduğundan sendikacı sinirlerini de sağlam tutmasını bilmeli... Bundan sonra geriye hiçbir şey beklemeksizin çalışmak kalıyor. Nitelikleri bu olan sendikacı için sendikacılık zevkli bir ibadettir.

.. ÖLÇÜLERİNİZE GÖRE ŞİMDİYE DEĞİN GERÇEK SENDİKACIYA RASTLADINIZ MI?

— 18 senedir sendikacılıkla uğraşırım .Bir çok beğendiğim sendikacı da zamanla yanıldığımı an ladım. Çoğunluğu çıkarcı çıktı. Açık söylemek gerekirse yukarıda ni teliklerini söylediğim sendikacıya henüz rastlamadım. Ama ümitliyim. Sınıfına dönük eylem gösteren gerçek sendikacıların çıkacağına ve topluma çok şeyler kazandıracağına inanıyorum.

.. TÜRKİYE'DEKİ SENDİKAL UYGULAMA DİKKATE ALINIRSA, SENDİKACILIK TOPLU SÖZLEŞME YAPMAK ŞEKLİNDE GÖZÜKÜYOR. NE DERSİNİZ?

— Toplu sözleşme faaliyeti sendikacılığın bir yönüdür, ama sendikacılık sadece bu değildir. Her türlü değerin yaratıcısı emekçiyi toplum içinde insanca yaşama imkânlarına kavuşturmak için ne gerekiyorsa onun yapılmasıdır sendikacılık. Bizler sendikacı olarak şim diye değin elimizdeki imkânları tam değerlendiremedik. Bir kısım sendikacılar, sendikacılığı bir men faat ve kişisel çekişme eylemi haline getirdiler, işçinin daha bilinçlenmesini köstekledi̇ler, onun inanç larını dejenere ettiler. İşçi sınıfına

(Devamı 4. sayfada)

[illegible] gibi ni-taplarda bulunabiliyorlarsa, eğer iş veren ve yardakçıları sendikaya gir meni engellemek için baskı yapıyor ya da sendikanın diğer yerlerde sağladığı hakları veriyorum, da ha ne istiyorsun, sendikaya girip de ne kazanacaksın diyorsa, bunlar senin uyumandan yararlanarak sömürüsünü devam ettirmek içindir.»

Bildiride daha sonra yeni asgari ücretlerin sendikal mücadele sonunda tesbit edildiği belirtilmiş ve işçilere şu tavsiyelerde bulunulmuştur:

«İşçi kardeş!

Korkunun ölüme faydası yoktur.

Bilesin ki, ölümden korkan da korkmayan da ölecektir bir gün. Kaldı ki, işten çıkarma tehditleri ölüm kadar korkunç değildir.

.. Esaretten kurtulmak istiyorsan,

.. Alın terinin karşılığında kazandığını gönül huzuru ile yemek istiyorsan, işveren ve yardakçılarının zulmünden kurtulmak istiyorsan,

.. Tek kelime ile insan haysiyetine yaraşır bir yaşantı istiyorsan, her türlü engeli, her türlü tehdidi her türlü kuşku ve korkuyu yenip sendikaya koşmalısın.»

[illegible] silciler de işçiye dönük bir iktidara sahip olmak için neler yapılması gerektiğini, sendikaların üyelerine bu konuda yön vermesi gerektiğini söylediler.

Sendika Genel Başkanı ve Şube Başkanı sendikanın günlük politikaya karıştırılmasının doğru olmadığını, fakat seçimlerde bir siyasî partinin desteklenmesi konusunda karar verebileceklerini, bu kararın da tüm sendikalarca ortaklaşa verildiği takdirde etkili olabileceğini, böyle bir karar verildiği takdirde tüm işçilerin sendikalarca empoze edilecek siyasî partiyi, desteklemeleri için bütün güçleri ile çalışacaklarını söylediler. Önümüzdeki seçimlerde hangi partiye oy vermemizi salık verirsiniz? sualine karşı da henüz yetkili organlarca verilmiş bir kararımız yoktur. Amma, herhalde bu siyasî parti bugünkü iktidar olamaz, dediler.

Gönül tüm sendikaların ortak bir karar verip önümüzdeki seçimlerde desteklenecek siyasî partinin ilân edilmesini ve tüm işçilerin de bu partiye oylarını vermelerini is-

Ben çok partili ortama girildiği zaman DP ye kaydımı yaptırmış, 1947 de o partinin kongresinde demokrasinin gönüllü fedaisiyim demiştim. 1960 devriminde bu sözüm «Demokrat Partinin gönüllü fedaisiyim» şeklinde yorumlandı ve gün lerce sorguya çekildim. Gerek Bal mumcuda gerekse Dolmabahçe'de yapılan sorgumda seçimle iktidara gelen bir pratinin ihtilâlle yıkılmasına üzüldüğümü söylemekten korkmadım. Bunu söylediğim için de bana kimse birşey yapmadı.

Şimdi her şeyi daha iyi anladım. Gördüm ki yıllarca desteklediğim parti işçiden yana değildir. Ben artık partizan değilim hiç bir siyasî partinin sempatizanı da değilim. Önümüzdeki seçimlerde dört yıldanberi işçiden, ve dar gelirlilerden yana olduğunu eylemleri ve programlariyle belgeleyen ve iktidara gelmesi kuvvetle muhtemel olan partiye oyumu vereceğim.

Bütün işçi kardeşlerimin de benim gibi hislerinden sıyrılmalarını ve beni takip etmelerini görmek istiyorum.»

HASAN BARAN

ARASIRA

Harp meydanında inecek var mı ?

Geçen gün bindiğim otobüsün biletçisi eski adı Beyazıt meydanı olan ve 1960 yılından sonra adı Hürriyet meydanına döndürülen durağa yaklaşırken «Harp meydanın da inecek var mı?» diye sordu. Evet inecek vardı ve inenler indi. Çoğu genç üniversitelilerdi.

Yıllar yılı iktidarda olarak ulusumuza bol keseden vaatlerde bulunan siyasiler, üniversite gençliğinin, öğretim üyelerinin çoğunun da katıldığı temel meselelerini halletmeye zaman bulamamışlar, böylece 28 Haziran 1960 tan yıllar sonra Hürriyet meydanı tekrar harp meydanına döndürülmüştü.

Siyasetçiler ulusun temel meselelerini halletmek için ge rekli çabayı göstermez, üniversite gençliğinin temel sorunları vaatlere rağmen yılan hikâyesine döndürülür. İstan bul'da ondokuz lira elli kuruş gibi zavallı bir asgari ücret tesbit edilir, toprak reformu kanunları, işçilerin emekliliklerini az da olsa düzenliyecek kanunlar rafa kaldırılırsa, kazara çıkarılan kanun lar da Anayasaya aykırı bulu nur iptal edilirse ve daha seçime 6 ay varken meclisler ta tile girerse, «meseleler nerede halledilecektir?» diye sorarsak bize kim cevap verecektir, kim?

Türk işçileri sabırlıdır. Büyük bir kısmı henüz haklarının tam bilincine varamamış durumdadır, amma birkaç tanesine inecek cop hepsine birden inmiş gibi yürek-

(Devamı 3 de)

ÖYKÜ GİBİ

Anayasa ile Kör Musa

Röportaj : *KO - TAK*

Anama sövülmüş gibi olur ikidebir bilenin de bilmeyenin de Anayasa lâfını etmesi nedense. Anama öfkeyle sövülmüş gibi olur. Oysa anayasa lâfını severim sevmesine ben de. Ben de severim ama, dünyayı da düzeni de ondan ibaret saymam Tanrı bilir. Kimileri tutar tanrıya yapar gibi sarılır anayasa lâfına. Kimileri kalkan yapıp ardında toplum polisleri gibi saklanır. Yeni yeni öğrenenleri de dil egzersizi yapan küçüklerin "mamma mamma" diye sayıklayıp övünmeleri gibi sayıklarla, sayıklarlar.

Teşkilâtı Esasiye Kanunu derlermiş eskiler. Ben o kadarına kavuşamadım. Diyenlerden de dinleyemedim pek o kadarını. Bizim eskiler, öbür eskilerden daha mı daha cahildiler. Bilmezlerdi böyle yüksek kademeli lâfları. Teşkilâtı Esasiye Kanununu sekiz kulaklı, onyedi burunlu, altmışdokuz iri gözlü, binüçyüzdoksandört kıllı bacaklı, kızıl, hortlak komünist gibi bişey sanırlardı. Teşkilâtı Esasiye Kanunu denince kapısının sürgüsünü açık koyabilen pek az yiğit bulunurdu bizim köylük semtimizde.

Küçüklüğümüzde bi kör Musa vardı. Kör Musa şaşkalozun biri, üç metre ötesini göremez, kabahatı sise yüklerdi. Sisli havalarda da güneş tutuldu sanırdı biçarecik. Bizim muziplerden biri bilmem ne ders kitabında rastlamıştı anayasa lâfına da tutup Kör Musa'ya kafiye yapmıştı, yüce akıllı aruzcu ozanlar gibi. O gün bu gün... Kör Musa ile Anayasa arasında bağ kurdum durdum...

Nerden nereye... Dil bu; değirmen taşı gibi döner durur, durur döner... Şimdilerde hemen herkesin ama bilenin de bilmeyenin de ağzında hep anayasa lâfı dolaşıyor. Kültür taslamak isteyeninden tutun da bilmem ne fabrikası işçilerine politikacılık yapanlarına kadar... Hepsinin hepsinin ağzında anayasa lâfı... Sanki mübarekle karnımız doyuyor. Doysa şimdiye kadar midemiz çatlardı çoktan. Oysa nerdeee o günler... Anayasa hatırına açlık kemer oldu belimize kemer...

İsterseniz son bi kez hep birlikte göz atalım anayasaya. İçin de neler var görelim gün ışığında.

Anayasa dedi : Herkes; dil, ırk. ...... siyasî düşünce... mezhep ayırımı gözetilmeksizin kanun önünde eşittir. Hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınamaz.

Ben dedim : Ya peki alevî - sünnî hikâyesinden ne haber? Ya peki 12 lira yevmiyeye talim edenler ve milyonlara bile tenezzül etmeyenlerden ne haber?

Anayasa dedi : İnsan haysiyetiyle bağdaşmayan ceza konulamaz.

Ben dedim : İdam ne kadar da insan haysiyetine uygun!

Anayasa dedi : Herkes, önceden izin almaksızın, silâhsız ve saldırısız toplanma veya gösteri yürüyüşü yapma hakkına sahiptir.

Ben dedim : Bu tip toplantıları satır ve sopa ile basmak

Protesto mitingi

(Baştarafı 1. sayfada)

tijlerini kurtarmak ve gelecek gün lerdeki koltuklarını garanti altına almak için çırpınmakta, bu göstermeliğe alkış tutacak çevreler toplamaya çalışmaktadırlar.

Bütün bu kuru çekişmeler işçinin çözüm bekleyen sorunlarına fayda getirmiyecektir. Nitekim Demirel daha şimdiden Meclisleri top lama insiyatifini kaybettiklerini itiraf zorunda kalmıştır. Kendi mec lisini toplayamayacak hale gelmiş bir siyasi iktidardan, işçi emekliliği kanunu beklemek safça bir aldanmadır. Kaldı ki, muhalefetin isteği üzerine Meclis toplanacak ha le gelmiş ve fakat iktidarın öncüleri Senatör ve Milletvekillerini zor la kapıdan geri çevirmişlerdir.

Öte yandan Meclisler toplanmadığı takdirde, Türk-İş Genel Sekreteri Halil Tunç işçileri sokağa dökeceğini ifade etmektedir. Marifet bunu söylemek değil, yapmaktır. Bunun için de hazır bir ortam var dır. Buna rağmen, Tunç Meclislerin toplanması için sözde bir müddet tâyin ettiklerini açıklamakta ve hazırlanmış toplantıyı engelleyenlerden yeniden toplanma umuduna kapılmaktadır. Nitekim, umut bağladıkları Başbakan «Biz istesek bile Meclisin toplanma ihtimali yoktur.» demekle Tunç'la âdeta alay etmiştir. Bu suretle Türk-İş'in de gayrıciddî olduğu açıklığa kavuşmuştur.

Türk işçisi pehlivansız boş minder beklemekten bıkmıştır. Boşa beklemenin faydası yoktur. Geçen her gün umutları tüketir. Gerçekten işçiden yana kanunların çıkmasını isteyenlerin yapacakları olumlu hareketlerin her zaman yanındayız. Aksi takdirde hareket bizden, biz tekstil işçilerinden gelecektir.»

Rozet

Başlığı Siz Koyun

Kâni ŞENGÜL

Etin kilosu 18 lira. Taze fasulye 7,5 papel. Soğan 3 lira dan tonla bulunuyor. Domates 3,5 kâğıt. Hıyar teklikten gidiyor. Kiraz 5 mangırdan. Beyaz peynir 14, kaşarlanmışını 24'den veriyorlarmış.

Kondu yürek işi. Kiralar Apollo gibi mübarek. Vasıta paraları şıngırdak karılar gibi.

Nah şimdi de kış geliyor. Odun kazığını soba yiyecek diyenler görecekler hanyayı konyayı.

Kıştan önce de seçim geliyor. Seçimden önce de politika madrabazları.

Lâkırdıcı Türk - İş 25'ten aşağı olmaz diyordu asgari ücretler için. 19,50 ye avuç açan da kendileri oldu, gördünüz.

Emekli Kanunu çıkmazsa Tunç efendi sokağa dökecekmiş işçileri. AP iktidarı kendi teminatına almış kanunu...

Oh olsun hepimize... Yuh olsun hepinize...

Dolmalı İktidar

*Gazeteleri, dergileri izledim. Bir de ne göreyim, ortalık karışmış iyiden iyiye. **Eski siyasilerin** hakları verilsin mi, ve rilmesin mi? Aman demokrasi elden gidiyor, öğrenci hareket leri şöyle zararlı, böyle fayda lıdır tartışma ve haberleri gazeteleri doldurmuş... Karışıklık olunca, insan kim yapıyor bunları diye de bir soruya takılıyor. Bu sorunun hemen ardından aklıma şöyle bir fıkra geldi:*

Adamın biri yedi gün yedi gece düğün yapıp kızını evlen dirmiş. Ertesi sabah kahvede oturup beklerken damat görün müş, suratından düşen bin par ça damat efendinin... Kayınpeder usulca bir kenara çekip damata sormuş: "Ne oldu oğlum, canın pek sıkkın?" Damat kızgın cevap vermiş: "Kızın kız değil!" Kayınpeder bü

Senatoda oltada balık gibi takılı duran emeklilik kanununu ivedilikle çıkartalım." İşte insan iktidar olunca böyle enfes seçim dolmaları geliyor aklına. Geliyor ama, dolmanın ko kusunu muhalefet hissetmiş olmalı ki, Meclisleri yeniden toplayıp yarım kalmış kanunları çıkartmayı denemeye başladı. Böylece o da bir seçim dolmasını yutturmanın telâşı içinde... Ama ben iktidar olarak rahatım ve dolmam afiyetle yenecek cinsten. Hangi parlâmento üyesi Allahın bu yazında adasından, modasından, kaplıcasından, otelinden, motelinden kalkıp da gelir bu yarım kalmış kanunları bütün lemek için?

Muhalefet yönünden bunları düşünüp hazırladığım dolmanın keyfi içindeyken, bir de baktım, Türk-İş'in genel

Anayasa dedi : Herkes mülkiyet ve miras haklarına sahiptir.

Ben dedim : Topraksızlar, ırgatlar, günlük geçinen milyonlarca işçiler... Ve nemiz var da neyin mirası-

Anayasa dedi : Çalışma herkesin hakkı ve ödevidir.

Ben dedim : Alamanya Alamanya bizden dümbelek bulamanya...

Anayasa dedi : Devlet, çalışanların... yaşayış seviyesi sağlamalarına elverişli adaletli bir ücret elde etmeleri için gerekli tedbirleri alır.

Ben dedim : Vay canına... Elverişli evet. oprak ağalarının kâhyaları çift kelle, 7,5 lira diye bağırmaları bundan ola.

Anayasa dedi : İşçiler sendika kurma hakkına sahiptir.

Ben dedim : Allah razı olsun, tam tamına 1200 kadar...

Anayasa dedi : İşçiler toplu sözleşme ve grev hakkına sahiptir.

Ben dedim : Eldekileri de tüketip yeniden patrona kul olmak için.

Anayasa dedi : Herkes sosyal güvenlik hakkına sahiptir.

Ben dedim : Sevsinler sosyal sigortalar kurumunu. Ve beklesinler işsizlik sigortasını. Nasıl olsa bigün çıkar, inden ayılar çıkar gibi.

Anayasa dedi : Devlet herkesin sağlık ihtiyaçlarını karşılamakla ödevlidir.

Ben dedim : Vizitesi 100 kâğıt.

Anayasa dedi : Halkın öğrenim ve eğitim ihtiyaçlarını sağlama, Devletin başta gelen ödevlerindendir.

Ben dedim : Başta değil tepede... Onun'çin halk bi türlü uzanamıyor.

Anayasa dedi : Devlet, kooperatifçiliğin gelişmesini sağlayacak tedbirleri alır.

Ben dedim : Devlet soygunculuğun gelişmesi için de gerekli tedbirleri alır mı?

Dili damağı kurudu Anayasanın diye diye... Bari bitsin dedim bu iş, burada bitsin. Yoruldun. Canın çıktı be hay canın çıkmayasıca. Canın çıktı. Sus artık. Dur dedi, bi sözüm daha var, onu da söyleyim izin verirseniz.

Patla dedim içimden. Duymadı kendisi!

Anayasa dedi : Devlet bu bölümde belirtilen iktisadî ve sosyal amaçlara ulaşma ödevlerini, ancak iktisadi gelişme ile mali kaynaklarının yeterliği ölçüsünde yerine getirir.

Ben dedim : Dedim ama ona demedim. Demek için lâf komadı ki bana. ıkadı ağzımda. Allahısmarladık demeden sıvıştım. İçimden boşalan küfürleri kendim işite işite...

HARP MEYDANI

(Baştarafı 2. sayfada)

lerinde ayni acının duyulmasına sebep olacaktır.

Evet bizler yani ezilen, sömürülen ve vaatlerle uyutulmaya çalışılan tüm emekçiler, bir gün seslenebiliriz: Harp meydanında inecek var mı? diye.

O zamanın gelmemesini ve yanlış emirler verilmemesini candan temenni ederiz. Aksi halde çıkacak olaylardan biz ler değil başkaları mesul olacaktır. O zaman hesaplarını mahkemesi kübrada bile veremezler.

Konfeksiyon'da İlk Sözleşme

Daha evvelki sayılarımızda bu işyerinin özel durumunu bildirmiştik. Rozet konfeksiyonda çalışan üyeler adına toplu sözleşme yapma yetkisini büyük çabalar sonucu alındı. Bilindiği gibi bu işyerinin eski işçilerinden biri halen Teksif'in Beyoğlu Şubesinin başkanlığını yapmaktadır. Ancak kendisi sendikacılık yapar fakat eski işyerindeki işçi arkadaşlarını işverenin karşısında yalnız ve mağdur bırakır, toplu iş sözleşmesi ise değil kendisinin adı bile yoktur.

Bu işyerinde birinci yıl 100 er lira zam, ikinci yıl 75 er lira zam, günde 300 kuruş yemek parası, çocuk başına ayda 10 ar lira çocuk parası ve yılda her üyeye 400 er lira ikramiye, yıllık ücretli izinlere 2 şer gün ilâve ile, ölüm, doğum, evlenme gibi daha birçok Sosyal yardımlar alındı. Böylece bu toplu sözleşme ile üyelerimize ortalama ayda 300 lira tutarında bir zam sağlanmış oldu.

Toplu sözleşmenin üyelerimize hayırlı olmasını candan dileriz.

★

yük bir hayret içinde "Vay canına" demiş, "Vay canına, bunun anası da böyleydi, acep kim yapıyor bu işleri?"

Akıl bu ya, türlü-çeşitli şeyler takılıyor. Muziplik yapmak da geliyor insanın aklına.

Benim de aklıma işleri kimin yaptığını çözmek gelince, iktidar olmak geldi. Bir de baktım iktidar olmuşum. Seçimler de yaklaşıyor. Türkiye'nin büyük çoğunluğu emekçi, yani işçi. İnsanın iktidar olması için sandıktan çıkması zorunluluğu var. Sandıktan çıkmak için oy gerekli. Meclisler tatile girdim girecekken işçilerin çok önem verdiği ve benim 4 senedir, sallayıp durduğum işçi emeklilik kanununu Meclisten geçirtip, Senatoda askıya aldırdım. Çıkartırsan Senatodan önemi yok, çünkü büyük bir seçim dolmasını kaçırmak var. Bildiğiniz gibi artık gecekondu tapusu dağıtmak bayatlayan bir yol oldu, bu dolmayı pek yutan kalmadı. Şimdi seçimlerde bangır bangır bağıracağım emekçi kitleye ve "Oyunuzu bize lutfedin, yeniden iktidar olalım. Sandıktan çıkalım ve sekreteri kanun çıkmazsa işçinin sokağa döküleceği yolun da demeç vermiyor mu? Ve de efendim o adını duyunca kudurduğum TRT'de bu konuşmaları yayınlamıyor mu? Ama genel sekreterin huyunu da suyunu da hem bilirim, hem severim. O da benim gibi en az işçiyi uyutmanın yollarını bilir. Her zamanki çıkışlarına benzettim. Versin demeçler, dedim, ses çıkarma. Gerçekten de konuştu, durdu ama, kimse de sokağa dökülmedi. Yine de iyi geçinmem gerekli, karşılıklı iplikler pazara dökülürse rezil oluruz. Millet gerçekleri öğrenirse ne onun fiyakalı bürosu, makam arabası, bol maaşlı ve ödenekli durumu kalır, ne de bana söylenmedik sözler... Anladım ki, ona da şu seçimlerde biz siyasilere bulaşan hastalık bulaşmış, o da dolma hazırlıyor.

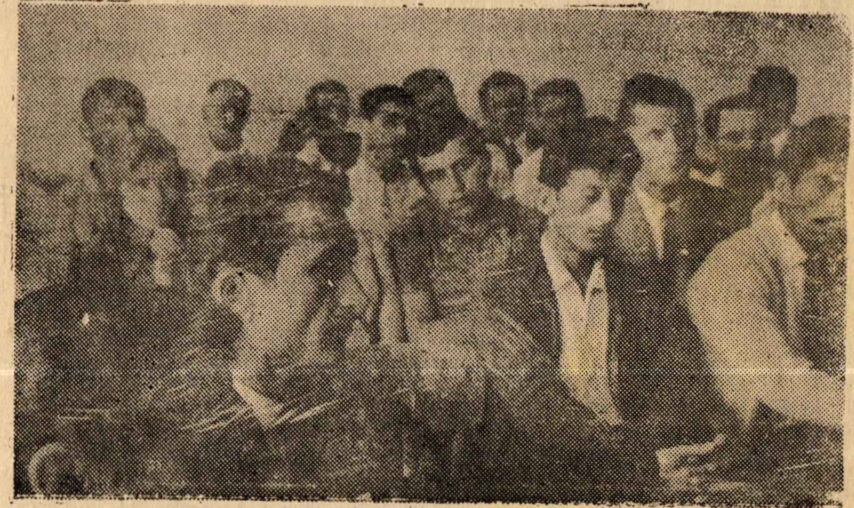
İnsan iktidar olunca dolma yapmayı iyi bilmeli.

Dolmanın içini öyle bir karıştıracaksın ki, arayan kim yapıyor bu işleri demesin. Hani kayınpeder gibi...

HACI RESUL

Eğitim Çalışmaları Başladı

Bakırköy, Yedikule ve Topkapı Şubelerimize bağlı sendika temsilcileri için 28 ve 29 Haziran günleri bir seminer düzenlenmiştir. Eğitim çalışmalarını her geçen gün çoğaltan Sendikamız bu seminerde, Genel Başkan Rıza Güven tarafından «Sendika temsilcilerinin görev leri», Genel Başkan Vekili Sabri Tığlı tarafından «Sendika teşkilâtlanması», Hukuk Müşavirimiz Av. Abdullah Sert tarafından «931 ve 506 sayılı yasaların aktüel ve çok ilgili hükümleri», Genel Yönetim Kurulu üyesi Hüdaverdi Talay tarafından da «işçiye dönük sendika nasıl olmalıdır?» konularında bilgi verilmiştir.



Seminere katılan temsilcilerden bir grup...

ÇELİŞKİLER

(Baştarafı 1. sayfada)

Günün konusu olması nedeniyle bu yazımızda 33. madde, bu madde uyarınca çıkarılan yönetmelik ve bu yönetmeliğe göre tesbit olunarak yürürlüğe giren asgari ücret konusu üzerinde duracağız.

931 sayılı yasanın 33. maddesinin Anayasa ile çelişki halinde bulunması bir yana, bu maddeye göre hazırlanan yönetmelik yasayla taban tabana çelişkilidir.

33. Madde hizmet akdi ile çalışan her türlü işçi, gemi adamı ve gazetecilerin ekonomik ve sosyal durumlarının düzenlenmesi için Çalışma Bakanlığınca asgarî ücret tesbit komisyonu aracılığı ile ücretlerin asgari hadlerinin en geç iki yılda bir tesbit edileceğini emrederken, çalışanlar arasında hiçbir ayırım, yapmamıştır. Oysa ki Çalışma ve Maliye Bakanlıklarınca hazırlanan yönetmelikte 16 yaşından küçük ve 16 yaşından büyük olmak üzere çalışanlar ayrılmıştır. Böylece yasaya aykırı bir yönetmelik çıkarılarak çelişki yaratılmıştır.

Yine yasa, komisyon kararının kesin bulunduğunu ve verilen kararın Resmî Gazete ile ilân edilerek yürürlüğe gireceğini emrettiği halde yönetmblik bu emredici yasa hükmüne aykırı olarak "kararların Resmî Gazete ile yayınlandığı tarihi takip eden ayın başından itibaren yürürlüğe girer" demek suretiyle ikinci bir çelişki daha yaratmıştır. Böylece yasanın amir hükmüne göre Resmî Gazetede yayınlandığı 6 Haziran 1969 gününden itibaren yürürlüğe girmesi gereken asgari ücret, 25 gün eksik ödenecek demektir.

Bir başka çelişki de bu yasaya göre tesbit olunan asgari ücretten daha düşük ücret ödenmesi yasaklandığı halde 506 sayılı yasanın tesbit ettiği (Prime esas) en az ücretin günde 8 lira olarak devam etmesidir.

Bu demektir ki, işveren 19,50 lira gündelik verdiği işçi için Sosyal Sigortalar Kurumuna günde 8 liradan bordro düzenliyebilecektir. Asgari ücretler tesbit olunduğu ve bölgelere göre 15 - 19,50 liraya çıktığı halde Millet Meclisinden gelen fakat Senato'nun tatile girmesi yüzünden kadük olmak tehlikesiyle karşı karşıya bulunan 506 sayılı yasanın bazı maddelerinin değiştirilmesine ilişkin tasarıda "prime esas" en az ücretin 12 lira olarak tesbit edilmiş olması hükûmetin ne kadar çelişkilere düştüğünün açık görüntüsüdür.

Komisyon çalışmalarına gelince;

Kuruluş şeklini bundan önceki yazılarımızda eleştirerek yerdiğimiz komisyonda hükümet ve işveren temsilcilerinin yanısıra Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonunun 5 temsilcisi bulunmaktadır.

Bir yıldan fazla zamandanberi toplantılar yapan komisyonun işçi üyeleri bundan bir kaç ay önce asgari ücretin günde 25 liradan az tesbitine oy vermiyeceklerini söylemişler ve basında büyük gürültüler koparmışlardı. Bu yüzden de en az üç dört ay önce sonuçlanması gereken toplantılar sürüncemede kaldı.

6 Haziran 1969 tarihli Resmî Gazetedeki ilânı okuduğumuz zaman işveren temsilcilerinin katılmadıkları toplantıda Devlet Plânlama Teşkilâtı temsilcilerinin karşıt oyuna karşı karar, oy

Yaşar Mensucat

(Baştarafı 1. sayfada)

tur. Durumu bir de kendisine anlatın» diye izahat verildi.

İşçiler işyerine giderek durumu işverene anlattılar. İşveren de işçileri haklı buldu ve emir vererek bu yanlış tatbikatı durdurdu.

Üyelerinin haklı feryatlarına kulak tıkayan bir sendika ki imzaladığı toplu sözleşmenin tam uygulanması onun için namus ve şeref vesikası olmalıydı. Ama nerede o namus ve ahlâk anlayışı.

Sendikamıza sarı sendikacılık ithamını her fırsatta söyleyen iftiracılara, Yaşar Mensucat işçileri sarı sendikanın Teksif olduğunu bir defa daha ispat ettiler.

Böylece işçiden yana mı yoksa aidattan yana mı oldukları bir kere daha belgelenen çıkarcı sendikacılara söylenecek son söz imzaladıkları sözleşmeleri uygulatmaya çalışmak olmalıdır.

Bu kafayla sendikacılık yapmaya devam ederlerse ilerde işçiler tarafından lânetle anılacaklardır.

———o———

G. Antep Mektubu

(Baştarafı 1. sayfada)

mekçilerine şu duyurularının iletil mesini istemişlerdir:

«Biz yeniden doğmuş gibi sevinçli ve yeniden doğmuş gibi mutluyuz. Yıllarca kendi çıkarlarını kollayanlara bilmeden hizmet ettik.. Şimdi gerçekleri öğrenince pişman olduk. Bununla birlikte geç de olsa kendi öz yuvamıza kavuşmuş olmanın bahtiyarlığı içindeyiz. Bizim gibi diğer kardeşlerimiz de yabancı evi terkedip yuvalarına dönsünler. Bu yuvada işçiye hizmetten gayri hiçbir şey plânlanmaz. Onları kendi aramızda görmekten büyük kıvanç duyacağız.»

Öte yandan Gaziantep Tekstil İş-

Hasbüküm Spor



Hasbüküm futbolcuları bir arada

Sendikamıza bağlı Hasbüküm Örme Sanayii İşyerinde çalışan üyelerimiz kendi aralarında sportif faaliyetlerde bulunmak üzere bir kulüp kurmuşlardır. Boş vakitlerini değerlendirmek ve çevrede spor faaliyetlerinde bulunmak amaciyle kurulmuş bulunan futbol takımının maçları ilgiyle izlenmektedir. Üyelerimizin bu faaliyetlerini kutlarız.

AP İktidarı İşçilerle alay ediyor

İşçilerin emekliliklerini ilgilendiren ve onlar için hayatî bir konu teşkil eden kanun polemik konusu olmaktan kurtulamamıştır. Son defa AP iktidarı sözcüleri kanunun kendi teminatlarında oldu ğunu söylemişler ve böylece o kanunu ancak yeni bir oy karşılığında çıkaracaklarını açıkça belirtmişlerdir. İşçilerin bu yeni davranışa karşı tepkileri büyük olmuştur. Artık bundan böyle iktidarın vaadlerine aldanmıyacaklarını belirten işçiler, sert tepkilerde bulunmuşlardır.

NEHAR TOBLEK'İN FIRÇASINDAN

Emeklilik tasarısı AP.'nin taahhüdü altındadır. — Gazeteler —

çokluğu ile verilmiştir.

Böylece 25 liradan aşağı olmaz diye direnen Konfederasyon temsilcileri de çelişkiye düştükten başka, kararın yürürlüğe girmesini geçiktirmekle de suçlu duruma düşmüşlerdir.

Bütün bu çelişkiler içinde çıkan asgari ücret, diyebiliriz ki işkolumuzda çalışan işçilerin % 60'ından fazlasının ücretinde değişik artışlar sağlanmıştır. Fakat asgari ücretlerin artışı işyerlerinde büyük bir ücret adaletsizliği de doğurmuştur. İşyerlerinde gündeliği 18-20 lira arasında olan yıllanmış kalifiye işçiler vardır. Kapıdan alınacak yeni işçiye 19,50 TL. verilince bunların durumları ne olacaktır? Düşünülmesi ve üzerinde durulması gerekli en önemli konu budur.

Bakalım kaç işveren asgari ücretin meydana getirdiği bu adaletsizliği gidermek için yeni bir ayarlama gereğini duyacaktır?

Biz bunları düşüneduralım, işveren örgütleri yayınladıkları bildirilerle kızılca kıyametler koparmakta ve bu ücreti çalışanlara çok görmektedirler. Söylenildiğine göre sekiz saat çalışma karşılığında işçilere verilmesi kararlaştırılan bir kilo kemiksiz et parasını çok gören işverenler kararın iptali için Danıştay'a başvurmuşlardır.

Türkiye'de sosyal adaletçi kesilenlerin durumları işte budur!...

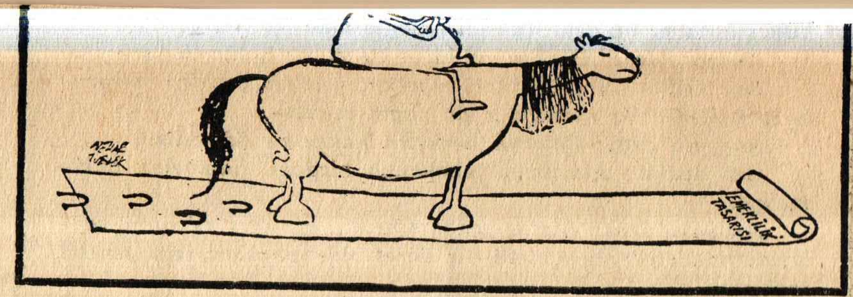
çileri Sendikası son kongrede aidatlarını 500 kuruştan 7,50 kuruşa çıkarmışlar ve böylece mücadelelerini güçlendirmişlerdir.

Sendikamızın notu : Kardeş Sen dikayı başarılarından dolayı kutlu yoruz. Gelecek günler köhneyip eskimişlerin enkazını kaldıracaktır. Aynı ideal, aynı mücadele uğruna her zaman yanyana, omuz omuzayız. Mahallinizdeki tekstil işçilerine kucak dolusu selâm ve sevgiler sunarız.

DEĞERLİ

ÜYELERİMİZ:

Gazetenize yazınız. Yazılarınız şiir ve hikâyeleriniz en iyi şekilde TEKSTİL Gazetesinde yer ve değer bulur.



M. Alkan

(Baştarafı 2. sayfada)

dönük bir sendikal uygulama ister-istemez olacaktır Türkiye'mizde.

.. **KÜÇÜK BİR HATIRANIZI ANLATIR MISINIZ?**

— 1951 yılında çalıştığım bir işyerinin işvereni bana müfettişler huzurunda küfretti. Karşılıklı dâvacı olduk. Dâvayı açarken dilekçe mi okuyan hâkim çok kızdı bana ve «işveren senin velinimetindir, nasıl dâva açarsın» diye çıkıştı. Ben de cevaben: «Madem böyle düşünüyorsunuz, kararınızda da böyle yazın» dedim. 18 ay dâva devam etti, ben beraet ettim, işveren 7 gün hapis oldı ve cezası tecil edildi.

İşte o günlerden bugünlere geldik.

HİKÂYE:

NE AÇLIĞI BE

Yazan : *Kemâl ŞERİF*

« Kör şeytan » demişler, kimbilir neden ? Oysa hep insanın sol omuzunda nöbet tutarmış. İnsanın işlediği günahlarıı yağcılığına kay dedermiş kara kaplı deftere. « Kör şeytan » demişler, imbilir neden ?

Alnının ta ortasına orağı yerleştirdi. Güneş yanığından koyulaşmış kan göz çukurundan burun bo yunca damla damla süzülmeye baş ladı. Kan içini bi tuhaf etmişti. Ya ra ne denli büyük olursa olsun kan görmezse sesi çıkmazdı Del'oğlan Hemid'in... Kan gördümü önüne geçilmezdi. Küçücük diken batsa bile. Alimallah dikeni çatır çatır dişlerinin arasında parçalardı. Buna çok kişi tanık olmuştu da onun için Hemid'i kan tuttu diye lâf dolaştırırlardı mahallenin işsizleri. Hemid'i kan tutardı, nasıl tutarsa kan tabii. Sağlama bi yerlerinden tutardı ki böyle birden çileden çıkardı kaynar kanlı Deloğlan Hemid.

Orak izi uzun yıllar varlığını korudu Hemid'in alnında sanki taht kurmuştu be mübarek. Yıllar bir türlü silgi olmamış şöyle sol üstten sağ alta doğru kiriş gibi uzanıp du ruyordu. Yaşı eskilerden olsaydı sağlama Kurtuluş Savaşında gazi olduğunu yutturabilirdi. Zaten ken di akıllı etrafı enayi doluydu. Hatta sırf bu enayi bolluğundan bigün politikaya atılmayı düşünmemiş de ğildi. Ağzı lâf ediyor. Kurnazlığı da çabasıydı.

Kör şeytan lâfını en çok Del'oğlan Hemid kullanırdı. Var mı yok mu belli olmayan şeytana karşı de lice bir tutkusu vardı. En çok şeytana bozulurdu. Hatta babasının kendinden büyük oğluna kızınca bile tutup şeytana söverdi ana avrat. Belki de şeytan Hemid'in boşalma kovası idi. Habire içine doldururdu. Şeytana veriştirince de a damakıllı sakinleşirdi. Musekkindi şeytan musekkin !

Bazı şeylere aklı ustura gibi keserdi. Bi ara berberliğe en atmış, nedense dikiş tutturamamıştı. Daha doğrusu berber dükkânındaki ikili traş kafasını bozmuştu. Usta kendisine bi türlü fırsat vermemişti. Hem üstelik sıkıcı da oluyordu. İşin yoksa milletin suratını ustura la. Olur şey mi ? Tuttu vazgeçti, fırlattı meslek yüzüğünü bi kenara. Sanat kolda altın bilezikmiş. İs terse altın kemer olsun. Sanatın böylesini neylemeli ?

Ağzı lâf ediyor ya Del'oğlan Hemidin. Kurnaz da bi yandan Akşama makaş ustura sallayacağına lâf sallarsın daha iyi. Hem lâf makastan daha çok para getiriyor. Meclite mebusanda da itibarın âlâ sı var. Berber olsan kime lâf dinletebilirsin. Çok çok bir traş süresince müşterinin kafasını ütüler, üstelik öbür sefere o müşteriden de olursun. Politikacılıkta lâf sallamak öyle mi ? Milyonlarca adam var dinletebileceğim. Oynı şeyleri tekrarlaya tekrarlaya. Aynı adamları toplaya toplaya. Politikacılık bitmez tükenmez yeraltı maden ya tağı gibidir.

« Hoş iş be » diye içinden geçirdi Del'oğlan Hemid. « Şu politikacılık hoş iş be.» Tuttu Dıtırak Partisi Semt Ocağı Başkanı Hacı Veliduddin ile görüştü. Hacı Veliuddin Del'oğlanı severdi. Severdi ama ondan çekindiği vardı. Politika pazarında rekabet çoktur. Kendini kollamazsan önün her daim uçuruma açılır. Zaman dediğin de ne ? Daha koltuğa yayılma fırsatını bulamadan akşam oluyor. İşte yıllar böyle geçti, böyle acele ve hızla. Del' oğlan Hemidin de şansı yaver gitti hani. Karadut Semt Ocağında Pıtırak Partisine üyelikle başlayan politika hayatı yükseldikçe yükseldi, yükseldikçe yükseldi. Herkesin ağzında « Del'oğlan da gayri büyük lerimizden oldu.» gibi lâflar dolaşırdı. Gerçekten Del'oğlan büyük adamlardan sayılırdı. Bugün Pıtırak Partisinin sözü sohbeti geçer meb'uslarındandı. Amerikanya ile olan içten ilişkileri Del'oğlan'ın ge leceğini ışıklandırıyordu.

İnsan mebus olur da zengin olmaz mı ? İnsan mebus olduktan sonra hoş berberce bir hayat sürecek değil ya. Sürecek olsa ne olur ? Bir kere mebusluk yapmamış olur. Sonra emeğine yazık olur. Talih ku şu kaç kez konar kişi başına ?

Gençlik var ya, şu bizim zamanımızdaki aptal gençliğe benzemeyen ? Kimbilir bunları kimler besliyordu. Bunlara o kafacıklarında taşıdıkları tehlikeli fikirleri kimler aşılıyordu ? Bire insafsızlarda büyüğe saygı diye de bişey kalmamıştı. Ellerine fırsat geçse saygı yerine dirsek gösterirlerdi. Böyle gider se bu memleketin hali nic'olurdu. Sonra sonu en tehlikeli olan meslek mebusluktu. Mebusluk turna gi bidir. Uçtu mu zor gelir bir daha. Onun'çin mebusluğu elde ettin mi

(Devamı var)